

SIULEQUT

2009-mi namminersulernitsinniit oqaluttuarisaanitsinni kapitali nutaaq pingaartorlu aallartipparput. Kikkut tamar-mik nunatta siunissaanut ataatsimoorfigisassatsinnut pilliuteqaqataanissamut ineriartortitseqataanissamullu periarfissinneqarput. Tamatta atorfissaqartinneqarpugut tamattalu inissaqartinneqassaagut.

Taamatut ineriartornitsinni oqaluuserisariaqarparput naleqartitat qanoq ittut inuiaqatigiit ilutsinni pingaartik-kusunnerlutigit. Isummerfigisariaqarparput kalaaliuneq qanoq isumaqartinneqarput. Suut ataatsimuulersittarpaati-gut suullu tulluusimaarutissaraagut? Sutigit immikkut pisinnaasaqarpugut tamakkulu qanoq atorpagut – maanna siunissamilu?

Soorluli inuusuit kinaassusertik ilusileriaartuaartaraat, uagut kalaaliusutut immitsinnut qanoq isiginerput ineriartortipparput sorlaleriaartuaarlugulu – najukkatsinni, nunap immikkoortuini nunarsuarmioqataasutullu.

Atuakkami uani takuneqarsinnaavoq Kalaallit Nunaanni kinguaariaat ilivitsut inuusuttut assigiinngitsuneersut uummamiunik ulikkaartut tunniussassaqaqisullu, aamma ineriartornermi matumani. Atuakkami inuusuttut nunap immikkoortuini assigiinngitsuneersut eqqarsaataat katersorneqarsimapput. Isummatik oqaluttualiaaqqani, taalliani assinilu takutippaat. Atortussani inuusuttut inuunertik siunissartillu pillugit eqqarsaataat unneqqarissumik saqqummiunneqarput – suut nuannaarutigisarneraat suullu ilungersuutigisarneraat.

Oqaluttuuppaatigit Kalaallit Nunaanni maannakkorpiag inuulluni – inuusuttuulluni – qanoq innersoq. Pimoorutsigit akueralugulu immikkut ittumik nalituumik peqartut. Qajanartuupput nakuussuseqarlutillu sulikunarnarusumik saqqummersinnaasunik nakkutiginerulerutsigit – tusarnaarutsigit.

Inuusuttortatta akornanni 'sianiuteqarpoq' immikkut illuin-nartumik. Taanna paarilluassavarput. Ineriartornissaminut pitsaanerpaanik periarfissinneqarnissaa qularnaassavarput, inerititaqalerluni inuiaqatigiinni tamanut iluaqutaasunik. Tassami 'sianiut' taanna atorfissaqartipparput ineriartorneq aatsaat pisinnaammatt eqaatsumik ataatsimoorfeqarnikkut, isiginninnerit, isummat iliuutsillu nutaat pilieriaartuaarlutillu ilungersuutigineqarnerisigit! Inuusuttut tassaapput inuiaqatigiinnik ingerlatitseqqittussat. Uagut inersimasutut akisussaaffigaarput nunatta pitsaasumik ineriartornissaanut meeqqat inuusuttullu sunniuteqaqataanissaminut pitsaanerpaanik periarfissaqarnissaannik qulakkeerinninnissaq. Atorfissaqartippagut!

Iluunngarlunga kissaatiga tassaavoq inuit kalaallini inuiaqatigiinni peqataarusuttut tamarmik inissaqartinneqalissasut. Meeqqat inuusuttullu oqaaseqartartuuttut suliaaraa meeqqat inuusuttullu pisinnaasatitaaffitik nalunagillu atussagaat inuttullu pisinnaasatik tamakkiisumik saqqummersillugit. Maani Kalaallit Nunaanni ajunngitsumik inuusinnaalerlutik. Pisinnaasavitik tunngavigalugit sunniuteqaqataanissamut periarfissaqalerlutik. Kinaassusertik tunngavigalugu akuerineqarlutik. Meeqqat inuusuttullu nukissaraagut pingaarnerpaat.

Soorluli inuusuttut uani atuakkami takutikkaat akunnitsinni immitsinnut ammarnissarput ajornanngilaq, inuttut nukissagut tamakkiisut atorlugit inuiaqatigiinnut avatangii-sitsinnullu iluaqutaasumik ineriartortillugit. Oqimaatsut ajornakusoortullu oqaluuserinissaannut sapiissuseqartariaqarpugut qamaniittuutigullu immikkut illuinartut ersersillugit. Nangaanata oqarsinnaaniassagatta:

Siunissaq uagut pigaarput!

Aaja Chemnitz Larsen,
Meeqqat Illersuisuat
Meeqqat Inuusuttullu Oqaloqatigiinnittarfia – MIO

FORORD

Med selvstyrets indførelse i 2009 tog vi hul på et nyt og afgørende kapitel i vores historie. Fremtiden ligger åben for os. Alle skal have mulighed for at bidrage til at opbygge en fælles fremtid for vores land. Der er brug for alle, og der skal være plads til alle.

Som et led i den proces må vi diskutere, hvilke værdier vi vil lægge vægt på i vores samfund. Vi må forholde os til, hvad det vil sige at være grønlandere. Hvad samler os, og hvad kan vi være stolte af? Hvor kan vi noget særligt, og hvordan bruger vi så det – nu og i fremtiden?

Lige som unge mennesker former deres identitet, er vi i gang med at udvikle og rodfæste vores opfattelse af os selv som grønlandere – lokalt, regionalt og globalt.

Denne bog viser, at vi i Grønland har en hel generation af unge, som har meget på hjerte – og en masse at bidrage med, også i denne proces. Bogen samler refleksioner fra unge fra forskellige dele af landet. De har udtrykt sig i noveller, poetiske tekster og i fotos. Det er et materiale, der meget ærligt udfolder, hvad de unge tænker om deres liv og fremtid – hvad de glædes over og hvad de har at slås med.

De viser os, hvordan det er at være menneske – et ungt menneske – i Grønland lige nu. Lad os tage dem alvorligt og anerkende, at de har noget særligt værdifuldt. De har en skrøbelighed og en styrke, som kan udfoldes endnu stærkere, hvis vi bliver mere opmærksomme på dem – hvis vi lytter til dem.

Der findes en helt særlig 'nerve' blandt vores unge. Den skal vi værne om. Vi skal sikre, at den får de bedst mulige vækstbetingelser, så den spirer og bliver til gavn for alle i samfundet. Vi har brug for den 'nerve', for udvikling sker kun i et dynamisk fællesskab, hvor nye perspektiver, holdninger og initiativer kan udfoldes og udfordres! Det er den unge generation, der skal føre samfundet videre. Det er vores ansvar som voksne at sikre, at børn og unge får de bedste muligheder for at bidrage til, at vores land udvikler sig i en positiv retning. Vi har brug for dem!

Mit inderlige håb er, at der bliver plads til alle de mennesker, der vil være en del af det grønlandske samfund. Som talsperson for børn og unge arbejder jeg for, at børn og unge kender og bruger deres rettigheder og udfolder deres fulde potentiale som mennesker. At de kan leve et godt liv her i Grønland. At de får mulighed for at bidrage med netop dét, de kan. At de bliver anerkendt for dem, de er. Børn og unge er vores vigtigste råstof.

Som de unge i denne bog viser, er det muligt at åbne os over for hinanden, at bringe alle menneskelige ressourcer i spil og udvikle dem til gavn for samfundet og for omverdenen. Vi må turde tale om det, der er tungt og svært, og fremhæve det, vi har, som er unikt. Så vi uden at tøve kan sige:

Fremtiden er vores!

Aaja Chemnitz Larsen,
Børnetalskvinde
Børnerettighedsinstitutionen
Meeqqat Inuusuttullu Oqaloqatigiinnittarfiat – MIO

NUNARSUAQ ANAANAQ

Toqqissillunga sakissannut innakarpunga. Eqqissisimaneq saammarsaallu tamaaniipput. Ujaqqami gangarsuarnitsami sarliartillunga angerlarsimavunga.

MODER JORD

Jeg læner mig trygt mod dit bryst. Her er der ro og trøst. I dit ældgamle skød af granit er jeg hjemme.

Naaluk Didriksen, Aqqaluk Abelsen
Nuuk

SINNATTUKKA

Timmillit nakkarnatillu nunamut.
Ataaserlu tigusinnaasuugukku!

ALLE MINE DRØMME

Lad dem blot flyve,
- men aldrig falde til jorden.
Kunne jeg bare gribe én!

Viggo Poulsen
Paamiut

AQQUTIP AFFAA

**Inuunera tamaat qaamarngup taarsiornerullu iluaniissimavunga.
Qungujulagaangama tamatigut malunnartarpoq aamma
nikallungasunga. Nuannaangikkaangama seqinermut
saanniartarpunga uluannut kissalaartumik tunisisarmat.
Kiinara kivippara. Qummullu. Sanimullu. Siumullu.**

HALVVEJS

**Hele mit liv har jeg levet i halvt lys, halvt skygge.
Når jeg smiler, er der altid et strejf af sorg. Når jeg er trist,
længes jeg efter solen, der varmer min kind.
Jeg løfter mit ansigt og kigger. Op. Væk. Fremad.**

*Johanne Kleist
Paamiut*

Nappaat: Qivittunngorneq

Qaqqaq qaqigatsigu nuannaangaratta pississaarpugut, immitsinnullu assilisaqattaarluta. Tassami uppersarsinnaasariaqarparput qaqqaq qaqisimallutigu. Assilisaqattaarujussuarpugut qaqqat tunuliaqutaralugit. Mobiilitsinnit assilisagut isiginnaarlugit illakusup-pugut. Assilli pingajuat tikikkatsigu qerattarlunnarpugut. Mobilii isigeriarlugu assilisatta tungaanut kigaatsumik qiviarpugut: Qaqqaq aputeqartarsimarpasippoq, qilammilu nuissat qernertut takussaap-put. Uagutsinnillu 500 meterit ungasitsigaluni qaqqat ilaasa qaavini, inuttut isikkulik qeqarpoq. Tuttut amiinik atisaqarpoq. Imaassinna-voq piniartog oqorsarluarsimasog, imaluunniit inuit arlaat kinaasi-massanersog. Inulli una uagutsinnuunnaq isigivog, assilisagulli misis-sorluariatsigit takusinnaavarput qanilliaruaarsimagaatigut. Assit tulleriiaarnerini qanilliaruaarnera ima sukkatigisog takusinnaavarput, allaat taama sukkatigisumik ingerlasinnaasumik takunngisaannarsimalluta. Tassami sikuntimut meterinik 30-nik qanillisarsimarpasippoq. Mobilii assit isiginnaareerlutigit, inuup taassuma inissisimaffianut qiviarpugut. Tammariasaarpoq. Nueqqipporlu meterinik 50-nik ungasitsigaluni. Arnarluni assigiimmik eqqarsarsimagatta, sekundit marluk ingerlanerinnaani taskigut tigupallappagut, amnullu arpaan-naq qimaalluta.

“Qanilliarporpaatigut!” Arnaq nillerpoq, tassami sapiiserluni tunumut qiviarsimavoq. Tamanna kukkunerujussuuvog, tassami ujaraaqanunut quaappog, amnullu sisulluni. “Arnaq!” nillerpunga, tassanngaannarli timera nukeerutiivippog, piunmassuserinngisannillu sequnngerpunga.

[...] Qaarusuup ilorpiaani issiavunga, iikkamut iigarlunga, ammanerlu matuugunarpoq miiterinik tallimanik ungasitsigivog. Ilisimajun-naarninniit minnerpaamik akunneq ataaseq qaangiussimassaaq. Ilisimajunnaarnerpungaluunniit? Susimasungamitaavaana? Tassami assiliisaqattaaratta nuissat qernertut tunua tungitsinniittut maanna qaarusuup nalaanut pisimapput. Sumiittungamitaavaana? Niukka attorpakka, malugaaralu niukka malugissuseqanngitsut. Immaqaana nukillaangalaaginnartut, eqqissisimaalaareerumalu nukittoqqis-sagunarput. Patittalaarpakka, malugissuseqalerpullu. Taava mianer-sortumik nikuippunga, iikkamut ikorfarlunga. Ammarngup tungaa-nut ingerlatillunga aqajannguummerujussuuartutut misigivunga. Ammanermut pigama ammut qiviarpunga! Ammut! Ammut! Nuna minnerpaamik miiterinik 20-nik ungasitsigaaq. Sanimut qivarama, suna tamarmi innaannarsuuvog! Innarsuarmi qaarusuupmiippunga, nunamiit miiterit 20-t qullasinnerutigalunga! Qarasara imaarutiivit-tutut ippog.

[...] “Arlaannik puigugaqarsimanerpunga?” eqqarsarpunga, niukkalu siniffimmiit aqqarlugit. WHAT THE F... paatsiveeruppunga nikuillun-galu. QAARUSUK!

Suli tamaaniippunga! Ingippunga aatsaannaqqalerlungalu. Arnap takusuuguninga illaatigerujussuassagaluarpaanga. Uninngaqqissaar-lunga issiavunga. Soorlu issiavinnut nippusimasunga. Eqqarsaatik-kaluunniit nalulerpakka. Paatsiveeruteqqallunnarpunga isigisakkalu

paasineq sapilerpakka. “WHAT THE HELL?!” oqaatsit taakku kisimik qaratsanni utertuarput. Issiavunga pisullu eqqarsaatiginiarsaralugit. Eqqarsaatiga siulleq tassaavog, Arnarluni takusarput tassaasimassasog qivittoq. Soormiuna taava toqussimannikkaanga, ajortumilluun-niit pillunga? Filmi Qaqqat alanngui eqqaalerpara. Tassami, taanna malissagaanni qivittup toqussimasussaagaluarpaanga, taavalu uanga zombiengorlunga ersinangaartoq!

[...] Qaarusuupmiinnera qatsullunnarpara, tassami sapaatip akun-nera maaneereerpunga. Susoqarnerlu ajorpoq. Ilaanni taanna inuk takkuttarpoq, qanoq innersunga paasinierlugu. Paasinierunarlugu. Takkuttarnera sungiuppara, aggeriartuaartorlu takugaangakku nuan-naajummertalerpunga. Immaqaana kisiat inussiffigisarakku nuan-naajummertartunga, naak iluamik oqaloqatiginikuunngikkaluarlugu. Tassami oqaatsit “Aluu” aamma “Qanoq ik?” kisiisa taassumunnga oqaatiginikuuakka. Tassami ingerlaannaq tammaqittarpoq. Paasin-naanngilara toqunniarnangalu oqaloqatiginiarneq ajormanga, suniaraangamitaavaana. Asasakka eqqarsaatiginiialeraangakkit eqqarsaatikka pujorsuup iluaniittuusilersarput, eqqarsarneralu an-nertusigaangakku pujorsuaq aamma annertusigaluttuinnartarpoq. Taava suna tamaat soqutigiuunnaartarpara. Eqqarsaatigileraangak-kit ilaanni qulliikka kuulersarput, taava tassanngaannaq kialaaq malugilersarpara, umimmassunnillu naamalerlugu. Qialeraangamami nakkaqqalerlungalu inuk taanna takkuttuaannarpoq, kialaarluni tak-kukkaangat ernummataaruttarpunga, eqqarsalerlunga suna tamarmi ajornaviannngitsog. Qaarusuup ammanera tassaalersimavoq issiaru-joorfigissallugu nuannarilersimasara, tassami avammut isigisarpunga, taannalu inuk takkuttartog eqqarsaatigalugu. Imminut misilittartar-punga, tarnikkut napparsimalilersoralunga niaqulaalilersorisarama. Imminut aperisarpunga qivittut upperinerlugit, akissullu aappiu-juannarpoq. Taava apeqquut tullinnguuttoq tassaasarpoq ilumut maanna pisut upperinerikka iluoornernullu. Kisianni tassunga akissutissaqanngilanga. Nerisarisakka mamartaqaat, imminullu misil-lerartarpunga mamassusaat paasiniaqqissaarlugit. Taamaaliortarne-ralu niaqulaalieritorninnik takussutissaavog! Ilaannimi ujaraaqqat oqummiuttarpakka, qanoq mamaqarnerut paasinierlugu. Tassami apeqquusiinngiivillunga oqummiussinnaasarpakka, kisianniili pinerit tamaasa oriaqqittarpakka, tamassumunngalu takussutissaavog suli iluamik niaqulaalersimannngitsunga. Tassami maanna misigisara iluoorpaseqaaq, piviusuugunarporlu. Piviusorpalunngitsutuarlu tassaavog uannik pisarinnissimasog QIVITTUTUT ISIKKOQARMAT! Tassami, qanoq nalinginnaatigaa QIVITTUP INUK tigusarieriarlugu QAARUSUMMUT parnaarukkaangagu? QAARUSUMMUT nunamit miitterinik 20-nik portutigisumiittumut? Maannamullu imminut ni-aqulaartutut naqissuserpunga, tassami oqartoqartarpoq imminut ni-aqulaartutut taaniaraanni, tassa niaqulaavissoqarsimassasog, uangalu taamaappunga. Taava tassa niaqulaalivikkuma oqartalissanerpunga niaqulaarnanga? Great logic!

[...] “Inupalaaq qangarnisarpalaartoq amiinnarnik atortoq, akinnga: NAAK?” Naak Anguteeraq ersigaluaqaluni aamma kamaqaaq. Maluginngilaa tunuminiittoqartoq. Immaqami ajunngiinnarpoq maluginngimmagu. Naluarali soog ajunnginnerutinnerlugu malu-gisaqannginnera. Arnaq kinaana ujaraa? Uangami nuannaraanga, immaqaana salloqittarsimagaanga? Naak oqarnikuunngikkaluarluni nuannaralunga. NUANNARINNGILAANGA! Immaqa terlinnit illaruati-gisarpaanga. Sooruna eqqarsarsimasunga nuannarigaanga? Assut kamalerpunga. Ujakkani sumiinnerasog oqareersorlu naammatsilluin-narpunga. Tassanngaannaq Anguteeraq nunami nalalerpoq, uangalu qaavini issiavunga. Isaani annilaanganera takusinnaavara, millugut-tuusivaralu. Naluara qanoq nassuiassanerlugu, kisianniili annilaanga-nera milluarpara.

Tassanngaannaq tuikkut attorneqarlunga malugilerpara. Tunum-mut qiviarama takuara inuk pitsaarpassisog, takisuunik qernarissunik nujalik. Angut taanna takunikuuara, sumili? Kissarnera malugisara siornatigut maluginngisaannarsimavara. Naamik! Misigissuseq ilisarnarpoq... Nikueriarlunga eqitaarpara, tipaalu umimmassunni narajulerlugu.

“Suna tamarmi ajornaviannngilaq,” nipi asannippaluttoq kissalaar-toq oqarpallappog, uangalu toqqissisimalluinnarpunga. Sunamita pigaa? Anguteeraq qiviarpurpara. Inuujuunnaarsimavoq, soorlumi suna qalerualik nunami uninngaqqissaartoq. Soorlumi zombienut filmini takusar takkannut assingusog. Amia saarngilu qanorluunniit ilioraluaaraanni assilinqarsinnaanngillat. Isaalu ima amiilaarnartigaat unnuami sinnattupiluutissaannaallutik, qujanartumilli iteraanni eqqaamaneqarsinnaanngitsut. Isai uumassuseqarpasinngillat, taamaakkaluartorli anniaateqarpassipput. Assaap kissalaartup tallukkut tiguaanga, isigisaralu alartillugu. Taamaattorli isigisara alianartoq puigunngilara.

“Ernumassanngilatit. Suna tamarmi ajunngilaq. Maanna assigii-lerpugut, kialuunniit qimatsissinnaanngilaatigut.” Oqaatsit taakku kissalaartippaannga, taamaattorli arlaatigut paasinngisaqarpunga. Paasinngisaqarpunga oqaasertaleruminaatsitannik.

“Kialluunniit aamma suulluunniit qimatsissinnaanngilaatigut!” nipi kissalaartoq oqarpoq, unnuamilu taaqisumi sigguugut naapipput.

Qivittoq syndrom

Da vi endelig kom op til toppen af fjeldet, var vi så glade, at vi hoppede op og ned og tog billeder af os selv for at bevise, at vi havde været der. Vi tog en masse billeder med den samme fjelddryg som baggrund. Vi grinede og kiggede på mobilen for at se, hvor gode de var. Da vi kom til femte billede, stivnede vi. Vi kiggede langsomt op fra mobilen hen mod fjelddryggen der strakte sig langt ind i landet med tidlige, hvide toppe og en blå himmel med sorte skyer i horisonten. Der, ca. 500 meter fra os, stod en skikkelse, kun klædt i rensdyrskind, på en af toppene. Det kunne selvfølgelig bare være en jæger, som havde det koldt, eller en ganske tilfældig person. Men personen stirrede over mod os. På billederne havde vi set, hvordan en sortbrun plet hurtigt kom tættere og tættere på os. Den fart, den bevægede sig med, overgik enhver langdistanceløber, vi kendte. Den havde bevæget sig mindst 30 meter for hvert andet sekund. Lige da vi havde set op fra mobilen og kigget over mod den, forsvandt den pludselig og kom frem halvtreds meter tættere på os. Arnaq og jeg tænkte vist det samme, for på mindre end to sekunder havde vi taget vores tasker og løb så hurtigt vi kunne ned ad fjeldet. “Han kommer tættere på!” skreg Arnaq fuld af angst, hun havde taget chancen og kigget sig over skulderen. Men det var en stor fejl, for i samme øjeblik gled hun på nogle løse sten og susede ned. “Arnaq!” skreg jeg, men lige pludselig blev hele min krop kraftesløs og mine øjne lukkede sig.

[...] Jeg sidder i en lille hule op af bagvæggen, og der er ca. fem meter til åbningen. Der må mindst være gået en time, siden jeg be-svimedede, eller hvad det nu var, jeg gjorde. For de sorte skyer som var i horisonten, da vi tog billederne, er nu nået hen over hulen.

Men hvor er jeg egentlig? Jeg mærker på mine ben og kan føle, at de bare sover. De skal nok vågne, hvis jeg bare tager det stille og ro-ligt. Først klapper jeg dem svagt, indtil jeg kan mærke dem, så rejser jeg mig langsomt med hjælp fra væggen. Jeg mærker et sug i maven, imens jeg langsomt bevæger mig hen mod åbningen og ser ned! Og ned, og ned! Jeg kan se jorden, men der er mindst 20 meter derned! Jeg kigger op og til siderne; der er ikke andet end en fjeldvæg. Jeg sidder i et hul . . . i en fjeldvæg . . . 20 meter over jorden! Jeg sætter mig op ad væggen ved åbningen, og min hjerne er helt tom.

[...] Med tanken “Har jeg ikke glemt et eller andet?” svinger jeg benene ud over sengekanten . . . WHAT THE F . . . jeg går i panik og rejser mig op. Jeg kigger mig febrilsk om. Hulen! Den er her stadig!? Jeg sætter mig ned igen og måber bare. Jeg er sikker på, at hvis Ar-naq så mig sidde sådan med åben mund, ville hun grine af mig. Jeg sidder helt stille. Jeg er som frosset fast til den stenede grund. Men mine tanker . . . jeg er helt forvirret og kan ikke forstå noget af det, jeg ser. “WHAT THE HELL?!” er det eneste, der kører rundt i mit hoved. Jeg sidder der bare og tænker tilbage på alt det, der er sket. Den første tanke jeg får er, at det var en qivittoq, Arnaq og jeg så. Men hvorfor har den så ikke dræbt mig eller sådan noget? Jeg tænker så meget på filmen Qaqqat alanngui. Det er meningen, at qivitokken

skal dræbe mig, og så bliver jeg til en zombie med et grimt fjæs!

[...] Jeg er snart træt af det her, jeg har været i den her hule i en uge nu, og intet er sket. Han kommer nogle gange forbi og ser, hvordan jeg har det, eller jeg tror da, det er det, han gør. Jeg er blevet vant til ham, og jeg får nærmest en fornemmelse af glæde, når jeg ser ham nærme sig. Det er nok, fordi han er den eneste person, jeg har mulighed for at snakke med, selvom det eneste jeg har sagt er "Hej" og "Hvad så?" hvorefter han er forsvundet. Jeg kan ikke forstå, hvad han vil med mig, når han nu ikke snakker med mig eller dræber mig. Tankerne om mine kære er tågede, og når jeg prøver at huske, bliver tågen bare tykkere, og jeg bliver ligeglad. Tankerne har nogle gange gjort, at tårerne begynder at trille ned ad kinderne, men så mærker jeg varmen og lugten af moskus. Han er der altid, når jeg begynder at græde eller blive deprimeret, og jeg får altid følelsen af, at alt nok skal gå, når jeg mærker den varme. Huleåbningen er blevet min yndlingsplads, jeg tegner og kigger bare ud, imens jeg tænker på ham. Jeg har lavet en psykologisk selvundersøgelse for at tjekke, om jeg er ved at blive skør. Problemet er bare, at jeg ikke kan finde det endelige svar. Jeg har spurgt mig selv, om jeg tror på qivittokker, og jeg tænker selvfølgelig ja. Men så er næste spørgsmål, om jeg virkelig tror på, at alt det her faktisk sker. Problemet er, at jeg ikke har svaret på det spørgsmål. Al maden er dejlig, og jeg eksperimenterer endda lidt med den for at se, om min hjerne registrerer den rigtige smag. Desværre ser den del ud til at vise, at jeg er ved at blive skør! For jeg tog den mindste sten, jeg kunne finde, og puttede den i munden. Den skøre del er, at jeg puttede den i munden uden at tøve et øjeblik, men reaktionen viste, at jeg stadig har et stykke vej, før jeg bliver helt skør, før jeg spyttede den hurtigt ud igen. Problemet er, det hele ser meget ægte ud, og det ser ud til, at det er virkelighed. Den eneste ting der gør, at jeg tror, at jeg er ved at blive skør, ER AT MIN FANGEVOGTER I ALLERHØJESTE GRAD LIGNER EN QIVITTOQ!!! Altså hvor NORMALT er det lige, at en QIVITTOQ tager et MENNESKE med til en HULE, som endda er 20 METER OVER JORDEN! Jeg har indtil videre stemplet mig selv skør, og jeg vil prøve at stole på det, man siger om, at man ikke ville kalde sig selv skør, medmindre man ikke var skør. Så det vil sige, at så snart jeg bliver skør, vil jeg begynde at sige, at jeg ikke er skør. Great logic!

[...] "Svar mig din forhistoriske hulemand! HVOR ER HUN!" Selvom Anguteeraq er bange, er han også meget vred. Han har ikke lagt mærke til, at der står nogen bag ham, og det er vel også det bedste, selvom jeg ikke ved, hvorfor det er det bedste. Hvorfor skal han lede efter den kvinde? Han kan umuligt li' nogen andre end mig, men måske har han løjet. Han har teknisk set ikke sagt, at han kan li' mig. Men tanken er væk, før jeg har tænkt den færdig. HAN KAN IKKE LI' MIG?! Han har sikkert gjort grin med mig bag min ryg, han har sikkert fortalt alle, hvor dum jeg er at tro, at han kunne li' mig. Vreden vokser meget hurtigt inde i mig. Efter han har råbt op om, hvor hans nye elskede (?) er, bliver det for meget. Pludselig ligger Anguteeraq på jorden, og jeg sidder oven på ham. Jeg kan se angsten i hans øjne, og jeg suger det til mig. Jeg ved ikke, hvordan jeg ville forklare det, hvis jeg nogensinde skulle forklare det, men jeg suger bare hans frygt og angst til mig.

Pludselig mærker jeg en hånd på min skulder, jeg vender langsomt hovedet rundt og kan se et venligt gyldent ansigt med langt sort hår. Det er en mand, og jeg føler, jeg har set ham et eller andet sted. Varmen fra ham er noget, jeg aldrig har følt før. . . nej, vent!

Den følelse . . . jeg kaster mig om halsen på ham og indsnuser den velkendte lugt af moskus.

"Det hele skal nok gå," siger en varm og kærlig stemme, og jeg føler mig allerede tryk. Men hvad mener han med, at det hele nok skal gå? Jeg vender mig om og kigger på Anguteeraq . . . jeg snapper efter vejret. Der er ikke andet tilbage end en tom skal. Han ligner næsten zombieerne fra filmen, men uanset hvad man gør, kan man aldrig lave en kopi af det skind og ben, som skal forestille at være Anguteeraq. Og øjnene er noget, som vil jage en i mareridt, men som man aldrig kan huske, når man vågner. Øjnene ser livløse ud, men på samme tid er der så meget smerte i dem! En varm hånd tager mig under hagen og vender mit ansigt væk, for jeg kan ikke løsrive mig fra det sørgelige syn.

"Du skal ikke bekymre dig om det, alt er godt nu. Nu er vi ens, og intet kan skille os ad."

Ordene varmer mig, men der er et eller andet, som prøver at sige mig noget. Jeg kan bare ikke forstå, hvad det er.

"Intet kan skille os ad!" siger den varme stemme, og vores læber mødes i den mørke nat.

